

PIYADE OKULU

HAKAN PAKSOY

Piyade Okulundaki değerler ve kavramlar çatışması

Hakan Paksoy

Tuzla Piyade Okulu'nda Atatürk'ün fotoğrafını göğsüne takmayan ve buna müdahale eden teğmenler olayının görünenden daha büyük boyutları var.

Aslında yaşananlar bir değerler, kavramlar çatışmasıdır. İsimlendirme aynı olsa da değerlere ve kavramlara yüklenen anlamlar birbiriyle savaşılmaktadır.

Bu kavram ve değerlerin en başında millet ve millî geliyor. Kimlikle ilişki ve tarihe bakış bunlarla birlikte başat konular. Bu kavram ve değerler üzerindeki tartışma Türkiye'yi bu duruma getirdi. Aslında hepsinin de birbiriyle ilişkisi var. Bu tartışma hep vardı. 3 Kasım 2002'den beri de artarak devam ediyor.

Tuzla Piyade Okulunda yaşananla cami minberlerinden kusulan Türk düşmanlığı gelinen boyutun vahametini ortaya koyuyor. Çünkü ikisi de değerlerin en başta gelenleri. Camide ve kışlada çıkacak kavgaların önüne geçmek çok da kolay değildir. Ama devleti yönetenler, bu kavga çıksın diye özel gayret gösterenlere destek vermekteler.

Kavganın temelinde kimlik var. Bu devleti Türk demenin kavmiyetçilik olduğunu söyleyenler yönetmektedir. Kavmiyetçilikten kasıtları da milliyetçiliktir. Onlara göre '*milliyetçilik günahıdır. Türkiye Cumhuriyeti de sadece Türk etnisitesi üzerinden kurulmuştur. Bu yanlıştan dönülmelidir.*' Şimdiye kadar birçok Cuma hutbesi de bu gibi düşünceler üzerine okunmuştur.

Başkalaşma artık görünür oldu

Bu fikrin sahipleri milleti sadece Müslümanların oluşturduğu topluluk olarak düşünmektedir. Yani ümmete millet demektedirler. Onun için de milyonlarca yabancı'nın Müslüman kimliği mazeretiyle Türkiye'ye gelmesine müsaade etmişlerdir. Ümmetin yapısında farklı milliyetleri barındırması da devlet yapısını bu unsurların bileşkesi hâline getirecektir. Kültür de değerler de o dinin izin verdikleri olacaktır. Daha doğrusu yöneticilerin istedikleri, "*din böyle emrediyor*" dedikleri olacaktır.

Hâlbuki biz Türkler millet deyince, tarih boyunca, içimize aldığımız farklı unsurlar da dahil, Türklerin oluşturduğu topluluğu kastetmişizdir. Cumhuriyet de bu anlayışla kurulmuştur.

Bu farklılık sıradan bir düşünce ayrılığı değildir. Çok derindir. Türk Milleti'nin hayatında büyük değişiklikleri de gerektirir.

En başta millî kelimesinin de anlamı değişir. Millî deyince bizim aklımıza sadece Türk Milleti'nin tamamını ilgilendiren hususlar gelir. Ancak milleti ümmet olarak düşünenlerin millî kavramına yükledikleri anlam da ümmeti ilgilendiren konulardır.

Millînin sözlük anlamı, "*Bir milletin kendine özgü saydığı ve sahip olmakla övündüğü toplumsal ve kültürel öğelerin bütünüdür.*" Bu anlamın öznesi millettir. Bunun üzerinden baktığımızda farklılıklar daha somutlaşır.

Mesela Millî dil, değişecektir. Tıpkı bugün Arapçaya kutsal diyenler gibileri çıkabilecektir. Millî para

artık “Türk lirası” olmayacaktır. Mesela Millî marş değişecektir. Çünkü orada “*Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet, bu celal?*” vardır. Tamamı değişmese de bestelenmiş olan kısmı da değişebilir tabi(!)

Millî eğitim de değişecek olanlardan birisi. Aslında çok ama çok değişti de. Bakan Yusuf Tekin’in Meclis kürsüsünden yaptığı konuşma bu değişimi açıkça gösteriyor. Türk millî eğitiminin hedefinde “Türk” artık görünmez hâle geldi.

Türk Ordusu (başka bir deyişle millî ordumuz) da bu siyasi ve sosyolojik heyelana maruz kalmış durumda.

Bunca karışıklığın sebebi

Tarihe bakış da bu düşüncelerin sonucu. Türkiye Cumhuriyeti’ni milliyetçiler kurdu ve bu devlet Türklerin devleti. Dolayısıyla *zaten başta yanlışlık var(!) Doğru insan yetiştirme de problemliydi ve bu çözülmeye başladı(!)* Nasıl mı?

Geçtiğimiz günlerde İlim Yayma Cemiyeti’nin ödül töreninde (16 Aralık) Cumhurbaşkanı, “*Osmanlı Devleti'nde millet sırtını devlete dayamıştı. İçtimaî meseleler bilâistisna devlet tarafından organize edilirdi. Devlet arkasından çekilince millet âdeta çırılçıplak ortada kaldı. ... tek parti faşizmi döneminde yasakların ve baskıların altında ezilen millet yeniden kendini buldu ...*” Bu ifadeler Cumhuriyetin kuruluşuyla problemi olan bir bakış açısını işaret etmiyor mu?

Bu düşüncemizi destekleyen başka cümleler de var. Cumhurbaşkanı: “... eskiden çocuklara ... hayatın içinde nasıl davranmalarını anlatan kuralları öğretilirdi. Bu terbiye eğitimini veren sosyal ve kurumsal yapı Birinci Dünya Savaşı’yla birlikte yıkıldığı için uzunca bir süre tabir yerindeyse pusulasız kaldık.” diyor. Ardından gelen: “*Her ne kadar İkinci Dünya Savaşı sonrasında İslam dünyasında pek çok bağımsız devlet ortaya çıktıysa da bunların kâğıt üzerinde kaldığını, gerçekte durumun hiç de öyle olmadığını biliyoruz.*” ifadesinde de konuya cumhuriyetin kuruluşu ve çözüme “İslam” üzerinden yaklaşan fikri açıkça ortaya konuyor.

Ama mahalle de karıştı

Her şey yolunda (!) giderken, mahalle Tuzla Piyade Okulunda yaşananlar üzerinden karıştı. Önce Yeni Şafak “*Teğmen Cuntası*” haberi yaptı. Ardından çeşitli yazılar görüldü. ASRIKA İslam Devletleri Konfederasyonu anayasası hazırlayan ASDER’in iki yazarının yazdıkları dikkat çekici.

“*Tuzla'nın cuntacı teğmenlerinin Atatürk'ü!*” başlıklı [yazıda](#) (başlıktan hemen sonra başlayan cümlelerle) “*Demiş ki; ‘namaz kılanları fişleyeceksin... Camiye, cemaate gidenlere nefret kuracaksın... Göğüslerine zorla benim resmimi astıracaksın... Asmayanları size verdiğimiz kılıçlarla enselerinden keseceksin.’ ... Onları bu şeklide yetiştiren ve cesaretlendiren Harp Okullarındaki eğitim sistemidir ... Oralarda yuvalanan darbeci kadrolardır... Atatürkçülüğü, bu milletin dinine ve tüm mukaddes değerlerine küfretmek olarak öğreten hainlerdir.*” diyordu.

“*Yeni askerî darbe hazırlığı*” başlıklı [yazıda](#) da “... yine darbe hazırlıkları son sürat devam etmekte yöneticiler yaşanan acı gerçeklerden habersiz gibi davranarak büyük günahlara ortak olmaktadırlar ... Nitekim Cumhurbaşkanı Erdoğan Tuzla Piyade Okulunda dindar subayların dövülmesi rezaletinde seyirci kalmıştır ...Durum vahimdir.” ifadeleri vardı.

Ancak mahalle her karıştığında müdahale eden Hayrettin Karaman’dan da bir [yazı](#) (24 Aralık, Pazar) geldi. “*Geçmişten ders almayanın geleceği olmaz*” diyor Karaman. Bir de içinde bulunduğumuz durum için itiraf gibi cümlesi var. “**İnanç, dünya görüşü, hayat tarzı, hedefler bakımından**

insanımızın bölündüğü, farklı grupların oluştuğu inkâr edilemez” diyor.

Ardından daha ilginç cümleler geliyor: “...lakin bunca tecrübenin ve akl-ı selimin gösterdiği yol, grupların birbirini yok etmek için uğraşması, birinin diğerlerine zorla/güçle hâkim olması, hak ve hürriyetlerin çiğnenmesi... değildir... Herkes, varsa aklını başına alsın, başka bir Türkiye’imiz yok ... Zor yok, şiddet yok, kavga yok, önemsizi önemliye tercih yok; diyalog var, ikna var, ikna yoksa hak ve hukuka, toplumu var eden ve ayakta tutan değerlere riayet ederek birlikte yaşamak var.”

Manidar bir de uyarısı var: “Pire için yorgan yakılıyor, zamansız ve hazırlıksız olarak Dimyat’a pirinç için gitmeye kalkışanlar evdeki bulgurdan da (mahrum) oluyorlar.”

Görülüyor ki Türkiye’yi getirdikleri yerden korkmaya başlamışlar. Ama yollarına da devam ediyorlar. Hatta vites yükseltilmiş gibi.

Tarih Atatürk’ü ve Türkleri yazıyor

Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş felsefesiyle ve kurucu fikriyle yaşanan kavga çok açık görülüyor. Bizzat Atatürk’le problemleri var.

Ordu millet yapısı dağıtılarak yerine, iradelerini birilerine teslim etmiş asker ve insan tipi ortaya çıkıyor. Türk olmaktan ziyade başka bir şey olma hedefi ve ölçüsü var. Ve bunlar üzerinden değerler çatışıyor. 15 Temmuz ihaneti sonrasında dönüştürülmeye çalışılan TSK’da yaşananlar, “menzile” gidişin net göstergesi. En tehlikelisi de toplumda ayrılıklar derinleştiriliyor.

Tuzla Piyade Okulunda yaşananlar Türkiye’nin dönüştürülmesinde yeni bir evreye geçildiğinin de işaret fişeklerine benziyor. Ama unutulmasın ki bu millet Türk Milleti, Ordu; Mete’nin, Bilge Kağan’ın, Alparslan’ın, Fatih Sultan Mehmet’in, Mustafa Kemal’in kumandanlık ettiği, insanlık âleminin en kahraman ordusudur.